

chrześcijaństwo to sposób na życie ... z JEZUSEM !

Rozpoczynamy w Imię Boże, nowy czas - bo nowy rok szkolny i katechetyczny wyznacza nam szczególny rytm pracy i odpoczynku. Wchodzimy w ten nowy czas bardzo mocno: za nami już nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca; pierwszy czwartek, piątek i sobota; za nami nabożeństwo fatimskie. Wspólnoty modlitewne (Żywy Różaniec, Stowarzyszenie Krwi Chrystusa, Nieustający Różaniec, Margaretki) kontynuują regularne spotkania. Chór Marianum wznowił swoje próby, a parafialny zespół Caritas przekazał artykuły szkolne dzieciom z naszej parafii i, także na Białołuski.

Ministranci i schola pełną parą już działają - są zbiórki, próby i jest śpiewanie. Przed nami czuwanie na Jasnej Górze (21/22.09), procesja z relikwiami świętych Stanisława i Doroty (23.09) jako dziękczynnie za zachowanie Wrocławia od kataklizmów i prośba o błogosławione jutro. Spotkanie w Kręgu biblijnym, spotkanie w gronie KSMu czy w grupie pielgrzymów św. Jakuba, a może we wspólnocie Domowego Kościoła - ma nam pomóc być co raz bliżej Jezusa i ze sobą. Przypominamy sobie, że Bóg, który jest źródłem życia, daje nam odpowiedź na to

najważniejsze dla nas pytanie: **Jaki jest sens mojego życia?**

Naszym zadaniem jest chcieć ją usłyszeć i przyjąć jako wezwanie do życia, które ma głęboki sens. Stąd wchodzimy we wspólnotę Kościoła nieustannie od nowa. Zadaniem człowieka na ziemi jest szukanie więzi z Bogiem, który pozwala się znaleźć. Szukać Go to znaczy pytać o to, kim On jest i jaka jest Jego wola. W tych poszukiwaniach nie jesteśmy pozostawieni samym sobie, Bóg wychodzi nam naprzeciw. On daje się poznać przez wszystko, co stworzył (Rz 1,19-20), a najpełniej przez swojego Syna Jezusa Chrystusa. Propozycje wspólnoty parafialnej mają nam w tym pomóc. **Jeśli szukasz sensu życia w Bogu, to zapraszam Cię, by zacząć od nowa.** Jako katolicy jesteśmy chrześcijanami i codziennie staramy się o to, by nasze życie podobało się Bogu i nawzajem sobie w tym pomagamy, **bo chodzi porostu o to, aby chrześcijaństwo każdego i każdej z nas było sposobem na życie - nie byle jakie, albo takie sobie - ale sposobem na życie z Jezusem Chrystusem!**

Ks. Arkadiusz Krziżok
Wasz proboszcz

320 lat istnienia naszej świątyni

Świątynię zbudowali jezuita w latach 1689 - 1698, a prace nad jej wyposażeniem i dekoracją trwały jeszcze przez kolejne niemal 40 lat, aż do końca 1734 roku.

Towarzystwo Jezusowe (Societas Jesu), potocznie zwane zakonem jezuitów zostało założone w Paryżu w 1534 roku przez św. Ignacego Loyolę, 6 lat później, w 1540 roku otrzymując oficjalne zatwierdzenie ze strony papieża Pawła III. Jezuita początkowo skupiali się na pracy misyjnej i ideologicznej walce z Reformacją.

kiego w sporach z wyznaniem protestanckimi. Ponadto w XVII i XVIII wieku niemalże zdominowali szkolnictwo w większości katolickich krajów Europy, w tym w Polsce, a poza nią odnosili znaczne sukcesy w swojej pracy misyjnej na wszystkich ówczesnie znanych kontynentach.

Cele te realizowali głównie poprzez organizowanie edukacji publicznej. Działalność ta szybko przyniosła niespodziewane efekty. W okresie kontroreformacji jezuita stali się najbardziej skutecznym orężem Kościoła katolickiego

Od XVI wieku Wrocław był miastem w przeważającej mierze protestanckim i przeciwstawiał się wszelkim prądom kontrreformacji. Dodatkowo zniszczenia materialne oraz znaczne starty ludnościowe, które poniosło miasto w czasie trwania wojny trzydziestoletniej w latach 1618-1648, spowodowały zahamowanie rozwoju społecznego, gospodarczego i kulturalno-artystycznego.

Już Ferdynand I (zm. 1564), który jak wszyscy przedstawiciele cesarskiego rodu Habsburgów, był zagorzałym katolikiem, zamierzał założyć kolegium jezuickie we Wrocławiu. Jednak mimo tego, że był on królem czeskim, a więc i panem Śląska (do 1740 roku będącego częścią Królestwa Czech), nie zdołał stłumić oporu wpływowej protestanckiej rady miejskiej Wrocławia. Kolejne liczne próby podejmowane przez następnych kilkadziesiąt lat również spełzły na niczym. Stały pobyt jezuitów w mieście należy datować od 1638 roku, i choć zostali wprowadzeni do Wrocławia podstępem, pod osłoną nocy, to jednak zdołali nie tylko przetrwać początkowe trudne chwile w ukryciu, bez własnego klasztoru, ale, mimo licznych trudności, jakie piętrzyła przed nimi rada miejska, rozwijając szeroko zakrojoną działalność misyjną. W końcu **cesarz Leopold I przekazał im - w 1659 roku w czasowe użytkowanie, a w 1670 roku na stałe – swoją miejską siedzibę – dawny zamek piastowski położony na lewym brzegu Odry.** Na jego miejscu powstał istniejący do dnia dzisiejszego monumentalny w swojej formie, oryginalny w skali europejskiej zespół nowych budynków: kościoła (1689-98), kolegium (1728-41, ob. gmach główny Uniwersytetu Wrocławskiego) i konwiktu (1734-55). **Jedyną pozostałością starego zamku piastowskiego jest obecna zakrystia.** W międzyczasie kolegium zostało przekształcone w uniwersytet, początkowo o dwu wydziałach, którego inauguracja odbyła się 15 listopada 1702 roku, w dniu wspomnienia świętego Leopolda – imiennego patrona ówczesnego cesarza Leopolda I.

Po zdobyciu Śląska przez Królestwo Prus w połowie XVIII wieku, a także na skutek rozwiązania zakonu jezuitów w 1773 roku, Uniwersytet Wrocławski podupadł i **w roku 1811 przeszedł pod administrację państwa, natomiast kościół Uniwersytecki został przekazany parafii rzymskokatolickiej. Wtedy też zamknięto drzwi łączące go z uczelnią od strony zachodniej (obecnie są to tzw. szklane drzwi).** Od tego czasu jedyne czynne wejście do kościoła znajduje się od strony południowej.

Po II wojnie światowej nieznacznie uszkodzony kościół użytkowali lwowscy jezuiti, którzy przybyli do Wrocławia w 1947 roku. Jednak zgodnie z ustaleniami między władzami zakonnymi a diecezją opuścili oni kościół w 1995 roku. Od tego roku parafię prowadzą księża diecezjalni.

Architektura zewnętrzna kościoła jest zwarta, jednolita i bardzo oszczędna w użyciu form. Kościół został zorientowany, tzn. posiada prezbiterium od strony wschodniej. Gdy powstawał należał do budowli nowoczesnych, jasnych, z dużymi oknami i bogatym, jednolicie opracowanym wystrojem. W zwieńczeniu wschodniej elewacji znajduje się wykonany ze złoczonej miedzi znak jezuitów -

IHS w płomieniach glorii, nad nawą dwukondygnacyjną sygnaturka. We wnętrzu harmonijnie połączono architekturę, malarstwo oraz rzeźbę monumentalną. W dekoracji ścian, filarów, pilastrów, ołtarzy zastosowano jako imitację kamienia barwiony gips – tzw. *stucco lustro*, dzięki któremu rzeźby sprawiają wrażenie wykutych z białego marmuru. Głowice kolumn, gzymsy, ramy obrazów są pozłacane złotem płatkowym. Szczególną rolę pełni w tym kościele jego naturalne oświetlenie.

Świątynia została zbudowana na planie prostokąta. Jej długość wynosi ok. 53 metry a szerokość ok 26 metrów. Sklepienie osiąga w najwyższym miejscu wysokość ponad 26,5 metra. Jest to kościół emporowo-halowy – wzdłuż dłuższych ścian, od strony północnej i południowej znajdują się rzędy kaplic, nad którymi umieszczono empory.

Nad częścią zachodnią dominuje empora organowa wsparta na trzech arkadach. Nawę i prezbiterium przykrywa sklepienie kolebkowe, kaplice zaś sklepienia żagielkowe.

Autorem malowideł o wyjątkowej randze artystycznej był nadworny malarz cesarski, wybitny wiedeński twórca **Johann Michael Rottmayer von Rosenbrunn**. Dekorował on m.in. tak prestiżowe fundacje sakralne jak kościół Świętej Trójcy w Salzburgu czy kościół św. Karola Boromeusza w Wiedniu. Posługując się techniką fresku mokrego (*al fresco*) komponował monumentalne malowidła iluzjonistyczne. Freski w kościele Uniwersyteckim powstały w latach 1703-1706. **Całe dzieło malarskie Rottmayera służy, zgodnie z wezwaniem kościoła, uwielbieniu i chwale Najświętszego Imienia Jezus.** Malowidła stanowią niezwykle pełną ilustrację dokonań duchowych i misyjnych zakonu jezuitów oraz jego założycieli, których działalność miała służyć zbawianiu ludzkości w imię Jezusa Chrystusa. Główna kompozycja stanowi ilustrację fragmentu Listu św. Pawła do Filipian: *Aby na Imię Jezus zgięło się każde kolano istot niebieskich, ziemskich i podziemnych* (Flp 2,10). Potwierdza to cytat z Psalmu 113, umieszczony na łuku tęczowym, pomiędzy nawą a prezbiterium: *Od wschodu słońca aż po zachód niech imię Pańskie będzie pochwalone.* Na sklepieniach prezbiterium i nawy, w kaplicach oraz na emporach, widnieje wiele łacińskich tekstów, będących cytatami z Psalmów, Listów Apostolskich oraz fragmentów litanii do Najświętszego Imienia Jezus, których celem jest wzmocnienie wymowy malowideł.

Wypełniający szczerze całą ścianę wschodnią kościoła monumentalny ołtarz główny z 1726 roku zaprojektował artysta – jezuita Christoph Tausch, który wykonał także malowidło w jego centralnej części, przedstawiające scenę obrze-

konsekracja

świątyni

30.07.1698r

zania Dzieciątka Jezus w świątyni. Scena ta, zgodnie z opisem Ewangelii św. Łukasza (Łk 2, 21), mająca miejsce 8 dni po narodzinach Mesjasza, wiązała się z nadaniem mu imienia Jezus i jako taka spina cały bogaty program teologiczny wnętrza, związany z Najświętszym Imieniem Jezus. Obraz, namalowany na płótnie o wymiarach ok. 7 na 3,5 metra, w centralnej części ukazuje arcykapłana dokonującego aktu obrzezania. Towarzyszą mu po bokach Maryja i Józef, a górnej partii malowidła, wśród obłoków widoczna jest postać błogosławiącego Boga Ojca w otoczeniu chórów anielskich. W jednym z mężczyzn, będących świadkami ceremonii - chodzi o diakona ubranego w komżę i podającego nóż arcykapłanowi - możemy dopatrzeć się kryptoportretu autora obrazu Christoph'a Tauscha. W zwieńczeniu ołtarza dostrzec można postacie anielskie adorujące symboliczne przedstawienie Imienia Jezus - IHS. Pomiędzy kolumnami umieszczono dwie duże rzeźby. Po lewej stronie postać kobieca z kielichem i księgą, z napisem *Terrestrum* symbolizuje Kościół Triumfujący. Adorująca ją postać z kulą ziemską w dłoni obrazuje całą społeczność katolicką Śląska. Śląsk po łacinie to *Silesia* (rodzaj żeński), stąd postać ta jest kobietą. Niektórzy historycy utożsamiają ją z Karoliną - ostatnią z rodu Piastów, która zmarła w 1711 roku po zmianie wyznania z kalwińskiego na katolickie. Po prawej stronie, z napisem *Infernorum* kobieta z krzyżem i wzniesioną ręką, przedstawia Kościół Walczący. Postać pochylona jest nad upadającym człowiekiem symbolizującym herezję bądź istoty podziemne. Ołtarz ten należy do typowych przedstawień zgodnych z myślą Soboru Trydenckiego, o silnej wymowie kontrreformacyjnej. Na sklepieniu, wśród obłoków oraz aniołów widocznych na tle nieba, znajdują się naturalnej wielkości postacie starotestamentowe wielbiące wypisane w centrum, po hebrajsku złotymi literami imię Boga - Jahwe. Wśród nich rozpoznać można m.in. Abła, Noego, Abrahama, Izaaka, Melchizedeka, Dawida, Eliasza i Mojżesza.

Warto zwrócić uwagę na dwa wysokie, mosiężne kandelabry wykonane w 1726 roku przez Johanna Jacoba Krumpferta. Prezbiterium oddzielone jest od nawy marmurową balustradą, po bokach której umieszczono mosiężne figurki aniołków trzymających latarnie - wieczne lampy. Ich światło wskazuje na obecność w ołtarzu Najświętszego Sakramentu.

W centralnej części sklepienia nawy znajduje się ogromna kompozycja, przedstawiająca adorację Najświętszego Imienia Jezus przez postacie z Nowego Testamentu, świętych i założycieli zakonu jezuitów oraz ludy czterech znanych wtedy kontynentów. W centrum, na tle otwartego nieba ukazano złoty rydwan ozdobiony napisem IHS w glorii (pierwsze trzy litery greckiego imienia Jezus, godło zakonu jezuitów, którego znaczenie w tradycji Kościoła odczytywane jest także jako skrót zawołania *Iesus Hominum Salvator* – Jezus Zbawiciel Ludzi), ciągnięty przez symbole czterech ewangelistów: woła, lwa, orła oraz uskrzydloną postać ludzką. Na rydwanie stoi Dzieciątko Jezus, ukazane z symbolami zmartwychwstania. Adorują je zastępy świętych i apostołów skupionych wokół Maryi, ukazanej jako orędowniczka, oraz liczne grono jezuitów, m.in. założyciele zakonu święci Ignacy Loyola i Franciszek Ksawery. Wokół tego malowidła możemy zobaczyć iluzjonistycznie namalowaną balustradę, za którą stoją współczesne artyście postacie, reprezentujące ludy czterech kontynentów: Europy, Azji, Afryki i Ameryki (Północna i Południowa traktowane jako jeden kontynent), którym towarzyszą odpowiadające im zwierzęce symbole: koń (Europa), wielbłąd (Azja), lew (Afryka), krokodyl (Ameryka). Ludy pozaeuropejskie są namalowane w konwencji portretu zbiorowego, zgodnie z wiedzą artysty o ich wyglądzie i strojach. Jedynie Europa została potraktowana odmiennie. Postacie wychylające się przez balustradę to indywidualne portrety panujących władców, m.in.: papieża Klemensa IX, cesarza Leopolda I, jego syna Józefa I, biskupa wrocławskiego Franciszka Ludwika von der Pfalz-Neuburga. Towarzyszą im dostojnicy kościelni i świeccy, a wśród nich mężczyzna w jasnej peruce, u którego stóp stoi mały piesek, wychylający leb między tralki balustrady. To autoportret twórcy polichromii Johanna Michaela Rottmayera. Jak głosi legenda towarzyszący mu pies upamiętnia wydarzenie, które miało

miejsce w tym kościele. Podczas malowania polichromii artysta stojący na wysokim rusztowaniu nie zauważył, że zbliżył się do krawędzi podestu. Pies zaczął szczeleć i w ten sposób ostrzegł go przed groźnym mu niebezpieczeństwem, ratując w ten sposób malarzowi życie.

PIERWSZE

SOBOTY

MIESIĄCA

w kościele uniwersyteckim pw. Najśw. Imienia Jezus

6 października

godz. 16.00 - Msza święta

godz. 16.45 - Rozważanie

godz. 17.00 - Różaniec

Rzysko-katolicka Parafia Najświętszego Imienia Jezus

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW:

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELA

7.30, 9.30
11.00 - dla dzieci
12.30 (w III Niedzielę miesiąca po łacinie)
16.00 - dla młodzieży (z wyjątkiem VII-VIII)
18.00

DNI POWSZEDNIE

7.30, 16.00 (z wyjątkiem VII-VIII), 18.00

**NABOŻEŃSTWO
do MARYI WSPOMOŻYCIELKI WROCŁAWIA**
wtorek - 18.00

**NABOŻEŃSTWO
do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**
środa - godz. 18.30

**NABOŻEŃSTWO
pierwszych sobót miesiąca**
I-sobota miesiąca - godz. 16.00

NABOŻEŃSTWO do Bożego Miłosierdzia
piątek - godz. 18.30

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE
każdego 13 dnia miesiąca - godz. 18.00
NABOŻEŃSTWO majowe i czerwcowe
codziennie (maj, czerwiec) - godz. 18.30

ADORACJA NAJSW. SAKRAMENTU
pierwsza Niedziela miesiąca:
po każdej Mszy świętej
oraz od 17.00 do 18.00
pierwszy czwartek miesiąca:
od 17.00 do 18.00

RÓŻANIEC
październik: 17.15
listopad - za zmarłych: 17.30

DROGA KRZYŻOWA
okres Wielkiego Postu:
piątek, godz. 17.15 (dla dzieci)
piątek, godz. 18.30 (dla dorosłych)

GORZKIE ŻALE z kazaniem pasyjnym
okres Wielkiego Postu: niedziela, godz. 17.15

RORATY
okres Adwentu dla dorosłych: 6.30
(od poniedziałku do soboty; nie ma Mszy o 7.30)
dla dzieci: 18.00 (od poniedziałku do piątku)

SAKRAMENT CHRZTU
ostatnia niedziela miesiąca, godz. 12.30
(najpóźniej tydzień przed niedzielą chrztu
należy zgłosić się do kancelarii parafialnej)

NAUKA przed chrztem
dla rodziców dziecka i chrzestnych
piątek przed niedzielą chrztu, godz. 18.45

SPOWIEDŹ - sakrament pokuty
w tygodniu: pół godziny przed Mszą świętą

BIURO PARAFIALNE: Pl. Bpa Nankiera 16A

KOŚCIÓŁ: Pl. Uniwersytecki 1

50-140 Wrocław

Kancelaria Parafialna

71 344 94 23

otwarte:

środa i czwartek
od 10.00 do 12.00
od 15.00 do 17.00

(ferie i wakacje - tylko w środę)

parafia.nij.wroclaw@gmail.com

www.uniwersytecki.archidiecezja.wroc.pl

SPRAWY LOSOWE

dot. pogrzebu proszę zgłaszać
w kancelarii w godzinach urzędowania
lub po Mszach św. w zakrystii
bez względu na dzień tygodnia

Parafia wspólnotą - wspólnot:

**WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
ZMIANA TAJEMNIC RÓŻAŃCOWYCH**
pierwsza niedziela miesiąca
godz. 12.30, kościół

WSPÓLNOTA KRWI CHRYSYTA
poniedziałek, godz. 17.00, kościół

CHÓR MARIANUM
trzecia niedziela miesiąca
godz. 12.30, kościół

SCHOLA MACIEJKI - dzieci
niedziela, godz. 11.00
kościół

KSM - SCHOLA MŁODZIEŻOWA
niedziela, godz. 16.00, kościół

**LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA
KANDYDACI - MINISTRANCI - LEKTORZY**
sobota, godz. 10.00, salka parafialna

**KSM - KATOLICKIE
STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY**
piątek godz. 19.00, salka parafialna

KATECHEZA w 10 minut dla dorosłych
Niedziela, po Mszy o godz. 9.30, kościół

KRĄG BIBLIJNY
czwartek, godz. 19.00,
salka parafialna

DOMOWY KOŚCIÓŁ - OAZA RODZIN
Msza św. wspólnotowa
I-Niedziela miesiąca, godz. 11.00

PRZYJACIELE DRÓG ŚW. JAKUBA
III sobota miesiąca, godz. 16.00, kościół

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS
Biuro przy zakrystii
poniedziałek i piątek: godz. 17.00 - 18.00
SPOTKANIE FORMACYJNE
ostatnia sobota miesiąca
Msza św. o godz. 16.00

